

[Edvard Sørensen.]

den er, og at ingen Uro vækkes i det Spørgsmaal.“

Det ærede Medlem omtalte ogsaa Grænsespørgsmaalet ved en Mindefest paa Dybbølskansen den 11. Juli, og det ærede Medlem sagde ifølge Referat i „Berlingske Tiden- de“:

„Vor Statsgrænse mod Syd har ved Danmarks kloge Holdning efter Tysklands forrige Nederlag fundet sit sikre Leje som den landfaste Ramme om et dansk Folkesamfund, der er dybt forankret paa den nationale Selvbestemmel- sesrets Grund, og det er min Overbevis- ning, at saa at sige hele det danske Folk deler Regeringens enstemmige Opfattelse af, at Grænsen af 1920 ligger fast.“

Ved en Grundlovsfest samme Aar ud- talte det ærede Medlem Hr. V. Buhl — en Grundlovsfest i Nykøbing F.:

„Befrielsesregeringens Erklæring om, at den danske Grænse ligger fast, er stadig vort Partis ufravigelige Rettesnor i denne Sag. Det har været en Lykke for vort Land under den sidste Verdenskrig, at vor Sydgrænse fandt sit sikre Leje efter den Afgørelse, som i 1920 blev truffet paa Selvbestemmelsesrettens Grund, og vi vil afvise ethvert Forsøg fra dansk Side paa at drive Magtpolitik i dette Spørgsmaal.“

Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahl- gaard udtalte i 1946, den 11. Juni, i Ferslev Hegn følgende:

„Nu siger Statsministeren, at Dan- marks Maal er blevet et nyt, nemlig at genvinde Sydslesvig. Vi har i Dag en kvart Million tyske Flygtninge i Dan- mark, i Sydslesvig lever over en kvart Million Tyskere, der var Danmarks ufor- sonlige Modstandere, saa længe Tysk- land var stærkt, og medens Nordslesvigerne stod Værn om Danskheden.“

I Sydslesvig lever endvidere i Dag 300 000 preussiske Flygtninge. Mon ikke under disse Forhold alt, hvad Danmark evner, maa sættes ind paa at værne om vor nuværende Grænse mod de Farer, som enhver kan se truer baade den og Sydslesvigerne. Har mon Statsministeren helt tænkt igennem, at hvis hans nye Maal naaedes, vilde Danmark som før 1864 atter være en Stat spaltet i dansk og tysk, det, der gennem Aarhundreder blev Danmarks Ulykke, og Danmark vilde tillige være Deltager i det store Spil om Tysklands Fremtid.“

Ikke mindst i den sidste Tid er der fra forskellig politisk Side fremsat meget

stærke Udtalelser, Udtalelser, der afgjort, som ogsaa de Citater, jeg har fremdraget her, efter min Opfattelse vil virke svæk- kende over for Stormagterne for Muligheden af Gennemførelse af de Krav, der er rejst fra dansk Side ... (Bertel Dahlgaard: Er det rigtigt, hvad der er sagt?) ... Vi maa jo ikke glemme, at samtidig med, at saadanne Taler er holdt, har man vedtaget 19. Okto- ber-Noten, hvori der staaar, at Sydslesvigerne har ... (Christmas Møller: I 1945?) ... Nej, men de sidste Udtalelser ... Samtidig har man vedtaget en Note, hvor der staaar, at Sydslesvigerne paa deres naturlige Selv- bestemmelsesrets Grund kan rejse Krav om en Afstemning. Det har man sagt sam- tidig med, at man fører den Agitation, man fører, og derfor er der for mig ingen Tvivl om, at disse Udtalelser baade dengang og nu vil virke svækkende over for Stor- magterne for Muligheden af Gennemførelse af de Krav, der er rejst fra dansk Side.

Vi saa i „Politiken“ forleden Dag, at det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen i Forhandlingerne med de Konservative og Venstre om Muligheden for ved en Folke- afstemning at afgøre det Stridsspørgsmaal, der er mellem os og de Radikale, havde udtalt, at man ved en Folkeafstemning havde den Risiko, at der blev for ringe Til- slutning, og det vilde vanskeliggøre eller umuliggøre Arbejdet for de danske Syd- slesviger nede i Landsdelen. Det var for mig en mærkelig Paastand. Man kan jo være sikker paa, at hvis der kom en Folke- afstemning om det Spørgsmaal, vilde Ven- stres og de Konservatives Vælgere møde op ved Valgurnerne, og skal der derfor blive for lidt Tilslutning ved en Folkeafstemning, maa det være, fordi de Radikale, Social- demokraterne og Kommunisterne vil anbe- fale deres Vælgere at blive hjemme.

Naar man ser paa de Udtalelser, der er fremsat, kan der ikke være Tvivl om, hvem der staaar paa 19. Oktober-Notens Grund, og hvem der arbejder imod den. Hvis man skal opfatte Udtalelserne, som jeg gør, at vel staaar man som Medgarant for 19. Oktober-Noten, men man har netop saa store Betæneligheder, som der er givet Udtryk for, da er det efter min Mening urimeligt at fortsætte med at skabe Haab for den sydslesvigske Befolkning om, at det, som vi udtrykker det i 19. Oktober- Notens, maa bero paa den sydslesvigske Befolkning selv, hvorvidt den ønsker at rejse Spørgsmaalet om Adgang til at udøve sin naturlige Selvbestemmelsesret. Aner- kender man Sydslesvigerernes naturlige Selv- bestemmelsesret, hvorfor vil man da ikke